

עין משפט נר מצוה

ערב א מיי פ"ז מהל'
ניאת מקדש הלי"ח:
ערב ב מיי פ"ז מהל'
מסירה הלי"ח סג
עשין פז טושע' חו"מ סי'
קלז סעי' א'
ג נמי פ"ג מהל' מסירה
הלי"ח טושע' חו"מ סי'
קלח סעיף ה':

תורה אור השלם

1. ומעוך וברות ונתוק
יברות לא חקריבו ל'
ובארצכם לבא יתעשה:
ויקרא כב כד

מוסף רש"י

מערב. גילוי משפין צדי.
כתוב. כחמיס ה יומר
ממעט (ויקרא כב כד).
ממות. שמתה בצניט עד
שנימות, נתוק, צד לגמרי
אלה שעדיין תלויין בסיס,
כתוב. נקפין ועדיין תלויין
בסיס ומעורין קמ, דכרות
הי צדי מנתוק כדלמתיין
להציא נתוק אחר כרות
(בבברות לט). בבביצים
ולא בגיד. צמיתה לומר
אי בגיד יניחו מי לא
הי מוט, הו דלוי טפי
הו מוט, דגד בגלוי הו
ימר מן צניטס (בבברות
לט). כולם בגיד. לא
צניטס (סו). במסירה.
כיון דמסקר לו נאפסק
קשה לעי' שגם שלם
משות מוכ' (ב"ק א').
וסקרה צנלמ' הו, דהא
אורחה צדי ויהא וטפי
צדי (רשב"ם ב"ב עה).
כליו של לוקח בשרות
מוכר. כיון פסק ותמן
לתון מדה של לוקח, או
מדה משמע של וטפי
לכליו של לוקח והבית של
מוכר הו, קנה לוקח.
כליו נתן לתון כרשות
של לוקח (רשב"ם ב"ב
ע"ג). קונה חפץ הנתון
לתונו לבעלו (גישן טו).
בסימטא. אום דלמך שכל
של יחידים ואלו משמע
ניטפה דנתן שחם נר
הניטס יש רשות לני אדם
להעמיד שם חפצים שלם
בזני השותפים דלתי עשו
להילך צד רשות הניטס
(רשב"ם ב"ב ע"ד).

תוס' ר"י הזקן

אבא. תרגום אבך
[בראשית מא, מג], ולרב
קרי ה"ב (ו) זה וזה.
אחד בהמה דקה ואחד
בהמה גסה במשיכה ולא
במסירה. ואיכא מאן
דאמר דוקא בסימטא
ובחצר של שניהם דמחניא
משיכה בהני רשותות, אבל
ברח"ד דלא מחניא בה
משיכה מחניא מסירה
בגסה כדתא דמתני'.
ונראה כותב ה"ר"ם (בכיה)
פ"ב ה"הן כפי קמא,
והא דהמוכר את הספינה
[ב"ב עו, ב] דאמרין
במסירה קונה ברה"ד, מיידי
בספינה ולא בהמה. פיל.
שאינו יכול להגביהו,
בחליפין. בקיין סודה.
בשוכר את מקומו.
שיקנה לו מקומו אותן
המטלטלים. ארבעה כלים.
דקני ליה כליו. ש"מ.
ופלוגתא היא בבבא בתרא
[פ"ה ב]. בסימטא. צדי
רה"ד.

כה:

לכתחילה מנזה לבלול^א וש לומר דכיון דהאי גזרז למנחה גדולה
קמכוין^ב אס איתא דבעלמא כשר צדיעבד צהאי גזרז שהתנדב
קרבן גדול שרי אף לכתחילה עוד יש לומר דאיכא נפקותא אליבא
דמ"ד התס^ו אפילו המתנדב מנחה גדולה אינו מציא אלא לוג אחד
אס כן כשהתנדב ס"א עשרונים
^ז יאטרך להציא בשני כלים לפי שאין
גזללים יפה ויאטרך להציא שני לוגים
שמן והוא לא התנדב אלא לוג אחד
והו כמו ייתור שמנו דקיימא לן
(מנחות יב). דיייתור שמנו פסול ואי
הוה שרי צדיעבד בכלי אחד היה
טוב להציא לכתחילה שלא יצא לידי
ייתור שמן ומיהו קשה מ"ט דלרואי
אי שנה הכתוב ציליה לעבד ליצעי
ציליה ממש ואי לא שנה אפילו ראו
לא ליצעי וי"ל דודאי שנה הכתוב
צילן כמה פעמים דאלו לא כתב
צילון כו"ו (י) וציליה^ג משמע דלמא
לאשמעינן דלא צעינן אלא ראו וא"ת
צטבילה מני"ל דצעינן ראו וש לומר
משום דכתיב^ד ורחץ את כל צפרו
דמשמע אפי' צית הסתרים וכתיב
ודיו^ה ודרשני^ו מה ידיו מאצראי אף
כל מאצראי וממעטיס צית הסתרים
מ"מ כיון דאיכא כל דמרכינן אפי'
צית הסתרים איכא למימר לכל הפחות
לכסי מרבי דצעינן ראו לציאת מים:
בהמה גסה נקנית במסירה.
פ"י צקונטרס צעליה

מוסרים אותה ללוקח באפסק דתניא לעיל כיצד צמסירה אוחזה בטלפיה כו' משמע מתוך לשונו דמסירה צעינן מיד ליד וכן פירש ריב"ס ומיימי ראייה מהא דלמך צפ"ק דצ"מ (דף ט: מ) מלי לשון ו מסירה כאלס המוסר דכר לחצירו וכן היהא דלמך^ט צמציאה וצנכסי הגר מאן מסר ליה דליקני דמשמע דמסירה הו מיד ליד וקשה לר"י דהא ארמרינן לעיל כיצד צמסירה אחזה בטלפיה כו' דלשון אחזה בטלפיה משמע שמשלמו אוחזה ולא מסרה לו אדם נכר^י לרבי דלא צעינן מיד ליד אלא כיון דלמך לך חזק וקני קנה והא דקאלמך

התם צמציאה וצנכסי הגר מאן קמסר ליה דליקני היינו מי אמר לו לך חזק וקני ורשב"ם פ"י אלו בטלפיה אלו צמלות המוכר דמשמע נמי מתוך לשונו דלא צעינן מסירה מיד ליד ועוד ראייה מפרק המוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): דפליגי התם תנאי חד אמר ספינה נקנית צמסירה וחד אמר עד שימשוך ומסיק דכל היכא דלמך ליה לך חזק וקני כ"ע לא פליגי דקני' כי פליגי כגון דלמך ליה לך משוך וקני מר סבר קפיד ומר סבר מראה מקום הוא לו מדלמך קפיד אלמא אינו מוסרה מיד ליד דאי מסר ליה אמאי לא קני הא צטלה הקפדתו אלא ש"מ דמסירה לא הו מיד ליד ועוד אי מסירה מיד ליד צעינן לא ה"ל למימר לך חזק וקני אלא תא חזק וקני:

בהמה גסה נקנית במסירה. פ"י צקונטרס דוקא צמסירה אצל צמשיכה לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה לפניו משמע לפירושו דמסירה עדיפא ממשכיכה^י והא דקאלמך בגמרא דרש רב צקימחוניא צמהה גסה נקנית צמשיכה וכל שכן צמסירה ופריך שמואל לתלמידי דרב והאנן צמסירה תנן פ"י צמסירה דוקא ולא צמשיכה וקשה לר"י מאי פריך שמואל והאנן צמסירה תנן ולא צמשיכה הא תנן צפ"ק דצ"מ (דף ג). הו שניס רובצים על גבי צמסירה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג וכו' שהשנים יתלוקו משום דכל אחד קנה מנהיג ומנהיג היינו משיכה^י ועוד דלמך התם (דף ט: מ) שמעת מיניה דמר שמואל תרתי רוכב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו היכי דמי אילימא רוכב לחוד ומנהיג לחוד מנהיג מי איכא למ"ד דלא קני משמע דשמואל גופיה דקאלמך הכא צמסירה דוקא תנן קאלמך התם דמנהיג קני דהיינו משיכה ועוד קשה דבגמרא צעו פיל לר' שמעון צמה יקנה תצעי ליה נמי צמהה גסה צמציאה וצנכסי הגר צמה יקנה אליבא דרבי מאיר ורבי אליעזר צמסירה לא אפשר דמאן מסר ליה דליקני ומשיכה לא קניא צמהה גסה לדידה ומיהו הך פירכא איכא לשנויי ולחלק בין מקח וממכר למציאה ונכסי הגר דמקח וממכר דאפשר צמסירה לא מיקני צמשיכה אצל צמציאה ונכסי הגר דלא אפשר צמסירה מיקניא צמשיכה אצל אחתי קשה מרבי אליעזר דלית ליה הכא צמסירה דוקא כדקמני צמתניתין דצרי רבי מאיר ורבי אליעזר והתס"ו קמני רבי אליעזר אומר רוכב צמה ומנהיג צמיר קני ומוקי לה צמקא וממכר אלמא צמשיכה קני אף לרבי אליעזר לכן פ"י ר"י צמהה גסה נקנית צמסירה היינו אף צמשיכה וכל שכן צמשיכה דעדיפא ויהא דפריך שמואל והאנן צמסירה תנן פליגור אף צמסירה ועוד יש לקדק דמשיכה עדיפא ממשכיכה מהא דקמני צמהה מוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): ספינה נקנית צמסירה דצרי רבי וחכמים אומרים לא קנה עד שימשכנה משמע דלא קני צמסירה לרצנן אלא צמשיכה^י אלמא דרבי דלמך צמסירה לא למעוטי משיכה אלא אצל למאן דלמך צמשיכה למעוטי מסירה אלא והלשון נמי משמע דקאלמך התם ספינה נמי תקני צמסירה משמע עם המשיכה^י וכן סובר רשב"ם דמשיכה חשיבה מן המסירה דפירש צפרק המוכר את הספינה (סג דף ע"ו): עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמרי תרווייהו מסירה קונה צרשות הרבים וצח"ר שאינו של שניהם משיכה קונה צסימטא וצח"ר שהיא של שניהן ופירש רשב"ם התם מסירה קונה צרשות הרבים משום דלא אפשר למיקנייה התם צמשיכה דאין משיכה אלא כשמושך צרשות והאי לאו רשותיה היא^י משיכה קונה צסימטא דשפיר הו רשותו משום דאם מה שיהו אר"ך משא"כ צרשות הרבים וכיון דאפשר צמשיכה שהוא קנין חשוד לאו אורחא דלרעא למיקנייה צמסירה שהוא קנין גרוע ור"ת הקשה על פירוש רשב"ם ובי מלות מן משיכה ומסירה שמצטלות זו את זו שאין לעשות אלא מן המוצרך ופירש רבינו תם לשם משיכה קונה צסימטא כל שכן מסירה דעדיפא ממשכיכה וכן פירש רש"י ומיהו שיטה דשמעתא קשה לפירושו כדפירשתי וה"ר חיים כהן מיישב פירוש רשב"ם ומפרש דמסירה אינה קונה צסימטא לא מטעמא דרשב"ם אלא נראה לו הטעם שהסימטא רשות של יחיד הוא והקודם צו זכה וסתמא דמילתא המוכר קדם והציא צהמתו לשם קודם שצא הלוקח ואם כן הו מקום צהמתו כחלור ואין מסירה ולא שום קנין מהני צרשות מוכר (י) א"ג דמשיכה קניא שם היינו משום שעקר הדבר מנתקומו הרשון ור"י הקשה על מה שפירש רבינו תם דמסירה קונה אף צסימטא מההיא דפרק הספינה (סג דף ע"ו): דקאלמך התם ספינה נקנית צמסירה דצרי רבי וחכמים אומרים צמשיכה ופריך היכי דמי אילימא צרשות הרבים וכו' עד דקאלמך לימא אצ"י ורצא דלמרי מסירה קונה צרשות הרבים אמרי כרבי כו' משמע דאי הוה מוקי לה צסימטא לא הו קשה מידי ואי קשה מידי ואלו מסירה קונה צסימטא אפי' אס מיירי פלוגתא דרבי וחכמים צסימטא הוה ליה למיפריך הכי לימא אצ"י ורצא דלמרי כרבי לכן נראה לר"י הא דלמרי אצ"י ורצא דלמרי קונה צרה"ר היינו דוקא צרה"ר אצל לא צסימטא כמו שפירש רשב"ם (וע' היטב מוס' צבא במ"א עו. ד"ה ספינה):

שמועת מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח. וא"ת דילמא לא מיירי צרשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא צרשות מוכר מיירי ששם הצמהה עומדת והו מצי למידחי דלמך ליה מוכר יקנה לך כלין דצהא לכ"ע קנה לוקח כדליתא צפרק הספינה (צ"ב דף ע"ו):

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

סנאי. סירוס דצניטס אי הו מוס גלוי: **צניטס ולא צגיד.** צמיתה גיד דלחי גלוי הוא: **אף צניטס.** ולא תימא מוס טמון הוא דודאי מינכר: **צגיד ולא צניטס.** דודאי מוס טמון הוא ולא מוס גלוי הוא: **מעוך וכתוס אף צניטס.** דמינכר טפי: **כרות.** כרותין החוטין שהצניטס

תלויין צהן צניטן ומעוריס צמקת ואינן נתוקין לגמרי: **נתוק.** ציד לגמרי ועדיין תלויין צבים. נתוק הו טפי מכרות כדלמרינן צמנחות (דף טו): להציא נתוק אחר כורת שחייב אלמא נתוק הו טפי מכרות: **מתני' נקנייה צמסירה.** צעליה מוסקריס אותה ללוקח באפסק או צשערה דתניא לעיל (דף כג): כיצד צמסירה כו' אצל (י) משיכה לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה לפניו: **צהגבה.** ולא צמשיכה: **צב' והא אן סנן צמסירה ורבי נמי צמסירה אמר.** היה רגיל לומר: **הדר ציה כו'.** צמיתה עד הכא שמואל קאלמך לה: **זו וזו.** הדקה והגסה ובי האי תנא ספירה ליה לרבי: **זו וזו צהגבה.** ולא צמסירה ולא להגביהו: **מציא ארבעה כלים.** דקני ליה כליו כו': **ש"מ כו'.** ופלוגתא היא צב"צ (דף פה): **בסימטא.** זוית שהיא אצל רשות הרבים ואינה לא רה"ר ולא רה"י: **אי**

פירש ריב"ס ומיימי ראייה מהא דלמך צפ"ק דצ"מ (דף ט: מ) מלי לשון ו מסירה כאלס המוסר דכר לחצירו וכן היהא דלמך^ט צמציאה וצנכסי הגר מאן מסר ליה דליקני דמשמע דמסירה הו מיד ליד וקשה לר"י דהא ארמרינן לעיל כיצד צמסירה אחזה בטלפיה כו' דלשון אחזה בטלפיה משמע שמשלמו אוחזה ולא מסרה לו אדם נכר^י לרבי דלא צעינן מיד ליד אלא כיון דלמך לך חזק וקני קנה והא דקאלמך

התם צמציאה וצנכסי הגר מאן קמסר ליה דליקני היינו מי אמר לו לך חזק וקני ורשב"ם פ"י אלו בטלפיה אלו צמלות המוכר דמשמע נמי מתוך לשונו דלא צעינן מסירה מיד ליד ועוד ראייה מפרק המוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): דפליגי התם תנאי חד אמר ספינה נקנית צמסירה וחד אמר עד שימשוך ומסיק דכל היכא דלמך ליה לך חזק וקני כ"ע לא פליגי דקני' כי פליגי כגון דלמך ליה לך משוך וקני מר סבר קפיד ומר סבר מראה מקום הוא לו מדלמך קפיד אלמא אינו מוסרה מיד ליד דאי מסר ליה אמאי לא קני הא צטלה הקפדתו אלא ש"מ דמסירה לא הו מיד ליד ועוד אי מסירה מיד ליד צעינן לא ה"ל למימר לך חזק וקני אלא תא חזק וקני:

בהמה גסה נקנית במסירה. פ"י צקונטרס דוקא צמסירה אצל צמשיכה לא מיקניא דאין דרכה צך להוליכה לפניו משמע לפירושו דמסירה עדיפא ממשכיכה^י והא דקאלמך בגמרא דרש רב צקימחוניא צמהה גסה נקנית צמשיכה וכל שכן צמסירה ופריך שמואל לתלמידי דרב והאנן צמסירה תנן פ"י צמסירה דוקא ולא צמשיכה וקשה לר"י מאי פריך שמואל והאנן צמסירה תנן ולא צמשיכה הא תנן צפ"ק דצ"מ (דף ג). הו שניס רובצים על גבי צמסירה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג וכו' שהשנים יתלוקו משום דכל אחד קנה מנהיג ומנהיג היינו משיכה^י ועוד דלמך התם (דף ט: מ) שמעת מיניה דמר שמואל תרתי רוכב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו היכי דמי אילימא רוכב לחוד ומנהיג לחוד מנהיג מי איכא למ"ד דלא קני משמע דשמואל גופיה דקאלמך הכא צמסירה דוקא תנן קאלמך התם דמנהיג קני דהיינו משיכה ועוד קשה דבגמרא צעו פיל לר' שמעון צמה יקנה תצעי ליה נמי צמהה גסה צמציאה וצנכסי הגר צמה יקנה אליבא דרבי מאיר ורבי אליעזר צמסירה לא אפשר דמאן מסר ליה דליקני ומשיכה לא קניא צמהה גסה לדידה ומיהו הך פירכא איכא לשנויי ולחלק בין מקח וממכר למציאה ונכסי הגר דמקח וממכר דאפשר צמסירה לא מיקני צמשיכה אצל צמציאה ונכסי הגר דלא אפשר צמסירה מיקניא צמשיכה אצל אחתי קשה מרבי אליעזר דלית ליה הכא צמסירה דוקא כדקמני צמתניתין דצרי רבי מאיר ורבי אליעזר והתס"ו קמני רבי אליעזר אומר רוכב צמה ומנהיג צמיר קני ומוקי לה צמקא וממכר אלמא צמשיכה קני אף לרבי אליעזר לכן פ"י ר"י צמהה גסה נקנית צמסירה היינו אף צמשיכה וכל שכן צמשיכה דעדיפא ויהא דפריך שמואל והאנן צמסירה תנן פליגור אף צמסירה ועוד יש לקדק דמשיכה עדיפא ממשכיכה מהא דקמני צמהה מוכר את הספינה (צ"ב דף ע"ו): ספינה נקנית צמסירה דצרי רבי וחכמים אומרים לא קנה עד שימשכנה משמע דלא קני צמסירה לרצנן אלא צמשיכה^י אלמא דרבי דלמך צמסירה לא למעוטי משיכה אלא אצל למאן דלמך צמשיכה למעוטי מסירה אלא והלשון נמי משמע דקאלמך התם ספינה נמי תקני צמסירה משמע עם המשיכה^י וכן סובר רשב"ם דמשיכה חשיבה מן המסירה דפירש צפרק המוכר את הספינה (סג דף ע"ו): עלה דהיהא דלצ"י ורצא דלמרי תרווייהו מסירה קונה צרשות הרבים וצח"ר שאינו של שניהם משיכה קונה צסימטא וצח"ר שהיא של שניהן ופירש רשב"ם התם מסירה קונה צרשות הרבים משום דלא אפשר למיקנייה התם צמשיכה דאין משיכה אלא כשמושך צרשות והאי לאו רשותיה היא^י משיכה קונה צסימטא דשפיר הו רשותו משום דאם מה שיהו אר"ך משא"כ צרשות הרבים וכיון דאפשר צמשיכה שהוא קנין חשוד לאו אורחא דלרעא למיקנייה צמסירה שהוא קנין גרוע ור"ת הקשה על פירוש רשב"ם ובי מלות מן משיכה ומסירה שמצטלות זו את זו שאין לעשות אלא מן המוצרך ופירש רבינו תם לשם משיכה קונה צסימטא כל שכן מסירה דעדיפא ממשכיכה וכן פירש רש"י ומיהו שיטה דשמעתא קשה לפירושו כדפירשתי וה"ר חיים כהן מיישב פירוש רשב"ם ומפרש דמסירה אינה קונה צסימטא לא מטעמא דרשב"ם אלא נראה לו הטעם שהסימטא רשות של יחיד הוא והקודם צו זכה וסתמא דמילתא המוכר קדם והציא צהמתו לשם קודם שצא הלוקח ואם כן הו מקום צהמתו כחלור ואין מסירה ולא שום קנין מהני צרשות מוכר (י) א"ג דמשיכה קניא שם היינו משום שעקר הדבר מנתקומו הרשון ור"י הקשה על מה שפירש רבינו תם דמסירה קונה אף צסימטא מההיא דפרק הספינה (סג דף ע"ו): דקאלמך התם ספינה נקנית צמסירה דצרי רבי וחכמים אומרים צמשיכה ופריך היכי דמי אילימא צרשות הרבים וכו' עד דקאלמך לימא אצ"י ורצא דלמרי מסירה קונה צרשות הרבים אמרי כרבי כו' משמע דאי הוה מוקי לה צסימטא לא הו קשה מידי ואי קשה מידי ואלו מסירה קונה צסימטא אפי' אס מיירי פלוגתא דרבי וחכמים צסימטא הוה ליה למיפריך הכי לימא אצ"י ורצא דלמרי כרבי לכן נראה לר"י הא דלמרי אצ"י ורצא דלמרי קונה צרה"ר היינו דוקא צרה"ר אצל לא צסימטא כמו שפירש רשב"ם (וע' היטב מוס' צבא במ"א עו. ד"ה ספינה):

שמועת מינה כליו של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח. וא"ת דילמא לא מיירי צרשות מוכר וי"ל סתמא דמילתא צרשות מוכר מיירי ששם הצמהה עומדת והו מצי למידחי דלמך ליה מוכר יקנה לך כלין דצהא לכ"ע קנה לוקח כדליתא צפרק הספינה (צ"ב דף ע"ו):

מסורת הש"ס

א) צבורות לט: [מוספתא
ימות פ"י ה"ד], (ג) [צ"ק
יא: ד' צ"ב פו: י"ג], (א) צ"ק
יא: ד' (ד) [צ"מ פו: צ"ב
פה: ע"ז ע"א: [גישן ע"א],
ס) [צדפורי: צמשיכה.
וגדלצ"ל], (ו) [מנחות פח
ע"א וע"ש רש"י מתיב',
ושם קו ע"צ], (ז) [צ"ל
ולענין להציא וכו' יאטרך
להציא. (רש"י)], (ח) [צ"ל
ובלגה וכ"צ מוספות מנחות
יז: ד"ה ואמר], (ט) [ויקרא
טו, טז וע"ש ורחץ משני
אל וגו'], (י) [וע"ש שם,
יא. וע"ש צדפורי], (יג) [גדה
מג ע"א], (יד) [צדפורי:
מוסירה. ובי' לשון הגמ'
שם. ומדלצ"ל], (טז) [שם],
טז) [צדפורי: שבעתו.
ולצ"ל (רש"י)], (טז) [ע"א
לר"י. (תחמת מנחות),
ע) [צב"צ פה: ט], (ע) [ע"י
בבלי אחר ב"מ ח ע"ב ד"ה
מנהיג לחודיה], (פ) [שם
ט ע"א], (ק) [צדפורי:
ואע"ג], (ק) [ומלון קל
ע"צ].

מוסף תוספות

א. וטוב שיביאו בשני
כלים דכחל להביא בין
בבלי אחר בין בשני כלים
כמו שרצה כיון דגדר
סתם. מוס' צ"ב פ"א: כיון
דלכתחילה מצוה לבלול
משום הכי מצוה להביא
בב' כלים לקיים בה מצוה
בלילה. מוס' מ"ה טו: ד"ה
לל. לכך יביא בשני
עשרותין דוקא. מוס' מולין
פ"ג. ב. דהא סיפא דס"א
מקרא אחר דקמני רישא
מקרא אדם מנחה של
ששים עשרון ומביא בכלי
אחד ואם אמר הרי עלי
ס"א כו' כלומר מנחה של
ס"א דהשתא כיון דאמר
מנחה לקרבן גדול קא
מכירין והו כחילו אמר
בבלי אחד לכך פריך כיון
דאם לא בלל כשר צריך
להביא בכלי אחד. מוס'
מולין פ"ג: ד"ה דלמך. היה
לו להביא בכלי אחד
משום דנתן שחם נר
כליל אחד לא יביא בשני
כלים ואם הוה פסול
הילכך אי לא הוה בילה
מעטבה היה לו להביא
בבלי אחד. מוס' מנחות יח.
ג. כדכתיב ויצקת אלא
בכל דוכתא מתיב בלולה.
מוס' פ"ג: ד"ה. ו. בבבלי
מקום מצונו שהמשיכה
גדולה מן המסירה שכל
המטלטלין נקנין במשיכה
ולא מחניא בהו מסירה.
מוס' ר"י. דבמשכיכה קא
עקר ליה מרובתא. ש"ל.
ז. ממילתייהו דרבנן
דאמרו עד שימשכנה
משמע דוקא משיכה ולא
מסירה. מוס' צ"ב עו:
ח. דלפי ר"ת הוה ליה
למימר והא לרבי ספניה
אס. נקנית אלא במסירה.
ט. שם. שתכמיס תקנו קנין
בכל רשות ובין דלא
שייכא בהו משיכה תקנו
שם מסירה. היטב.
י. צב"צ צ"ב עו: נטקף.
ולא מיקניא במסירה.

*גירסת רבינו היה אמר מי אמר אבא בהמה גסה וכו' (ד"ד).